

BERETNING 2001-2002

Indholdsfortegnelse

Producentforeningen 2002	3
Eksternt	3
Internt	3
Tv-produktion:	4
Medieforlig	5
Standardvilkår	5
TV-festival	5
CEPI – de europæiske TV-producenters forening	6
Overenskomster; TV	6
Spillefilm:	7
Regionale filmfonde	8
Overenskomster; Spillefilm	8
Kort- og dokumentarfilm:	9
Filmkontakt Nord	10
Overenskomster; Kort- og dokumentarfilm	11
Reklamefilm:	11
Interaktive medier	11
Dubbingoverenskomst:	12
Oversigt over overenskomster	13
Uddannelsespolitik	14
Produktionshøjskolen i Svendborg – volontørordning	14
Producentrettigheder; COPY DAN, FILMRET	14
CFP-E	14
Organisatorisk:	15
Bestyrelse:	15
Medlemmer	15

Producentforeningen 2002

2002 er året, hvor fusionsaftalen mellem Producenterne og Foreningen af Danske Spillefilmproducenter udløber, og der er – bortset fra på enkelte overenskomstområder – nu ikke længere nogen henvisning til tidligere medlemskab af den ene eller den anden forening. Producentforeningen er nu også formelt én forening – et faktum som i praksis har været tilfældet gennem de seneste to år.

Eksternt

Producenterne er stærkere samlet end splittede. Dette indlysende dogme var et væsentligt argument for fusionen: at danske producenter kunne tale med én stemme uanset hvilket produktionsområde man beskæftiger sig med.

Der er mange eksempler på hvad splittelse kan koste de enkelte producenter: AGICOA; FAF 1994; Filminstituttet; er bare nogle af disse eksempler – hertil kommer de situationer hvor man kunne have opnået bedre resultater ved at have stået samlet.

Der er ingen tvivl om at "Producentforeningen" har en stærkere politisk gennemslagskraft end de to gamle foreninger havde hver for sig. I den løbende kontakt til politikerne har man mulighed for at tale de enkelte produktionsområders sag – og har derfor grundlaget i orden hos politikerne når der er særlige spørgsmål på dagsordenen for de enkelte produktionsområder.

Frygten for at lobbyarbejdet for det enkelte produktionsområde bliver udvandet, er kun relevant i den udstrækning at alternativet er, at hvert enkelt produktionsområde har ressourcer til at have en løbende politisk kontakt.

Politiske interessekonflikter mellem produktionsområderne kan forekomme – og der har da i de sidste to år været spørgsmål hvor man godt kunne få øje på en eventuel interessekonflikt, men problemet har altså ikke været aktuelt. Man bør i situationen altid stille sig spørgsmålet om gevinsten ved konsensus er større end gevinsten ved at køre hvert sit løb.

Også ift. "kunderne" står foreningen stærkere end de to foreninger hver for sig. Foreningens arbejde med kunderne foregår på hhv. et generelt niveau og på specielt niveau.

På overenskomstområdet er fusionsfordelene indlysende. Et samlet overblik over overenskomstparternes krav og strategier og over problemerne i de enkelte overenskomstområder er til glæde for alle producenter. Dubbingkonflikten er et meget aktuelt eksempel, hvor en konflikt på et relativt lille område afdækker en række principielle problemer også på de andre områder.

Internt

Bestyrelsesmøderne har fået en overordnet karakter, der primært drøfter og træffer beslutninger på spørgsmål der vedrører hele foreningen, men som i øvrigt loyalt informerer om aktuelle problemstillinger inden for de enkelte områder.

Det betyder at en række politiske spørgsmål er lagt ud i de enkelte produktionsgrupper til drøftelse og vedtagelse.

- Spillefilmgruppen holder ofte medlemsmøder, og har formelt valgt en gruppe af medlemmer som arbejdsudvalg for spillefilmsspørgsmål.
- Tvgruppen holder meget sjældent medlemsmøder, men lever sit politiske liv omkring bestyrelsesgruppen og de medlemmer der er aktive i Tvfestival. I forbindelse med DR25% initiativet (se nedenfor), blev der i øvrigt nedsat en ad hoc-arbejdsgruppe.
- Reklamegruppen holder regelmæssigt, men sjældent medlemsmøde, men har uformelt etableret en kernegruppe bestående af 3-4 af de store

produktionsselskaber. Corporate-gruppen agerer primært omkring bestyrelsesmedlemmet.

- KD; holder sjældent møde, men agerer primært omkring bestyrelsesrepræsentanterne og med uformel ekstern kontakt til andre kd-medlemmer.
- New Media – her er det bestyrelsesmedlemmet der - fortsat – er omdrejningspunktet.

De enkelte produktionsgrupper i foreningen lever således deres eget liv – med en organisering der efter afspejler det enkelte områdes kultur og aktuelle behov. Der er dog behov for flere medlemsmøder i de enkelte produktionsgrupper.

Opbygningen betyder, at det i høj grad er sekretariatets opgave at påse at de spørgsmål der rejses i de enkelte grupper koordineres med beslægtede spørgsmål i de øvrige grupper. En koordination der også handler om at skabe konsensus på områder med interessekonflikter.

Eksempler på mulige interessesammenfald:

Gruppe 1	Gruppe 2	Tema
Film	TV	Medieforlig
TV	Reklame	Forbud mod børnereklamer
Spillefilm	Kortfilm	DFI-ledelse
New Media	Film	Støtteordning New Media
Dubbing	Alle	OK-konflikt
TV	Film	Kabelvederlag

Denne måde at organisere foreningens liv på, er optimal – i det mindste så længe der er konsensus mellem grupperne og så længe der er gensidig respekt for hinandens vigtighed i det store billede. Denne respekt er generelt tilstede i medlemsgruppen.

Foreningens flade struktur er langt hen ad vejen en forudsætning for foreningen, men der er selvfølgelig også ulemper ved strukturen. Den betyder bl.a. at det er de grupper der stiller flest krav til foreningens engagement, der logisk nok umiddelbart får størst glæde af foreningens ressourcer.

To opgaver, der af to produktionsområder bliver vurderet som lige vigtige kan kun prioriteres på en måde: de skal løses begge to. I dagligdagen bliver det selvfølgelig løst med en ekstra arbejdsindsats, eller måske at begge opgaver bliver løst med reducerede ressourcer. Den dag det af en medlemsgruppe bliver opfattet som et problem – hvad det ikke har været indtil nu – skal der etableres et prioriteringsværktøj.

Tv-produktion:

TV-producenterne er fortsat dybt afhængige af TV2 som stadig den primære kunde. DRs ambition om i 2005 at lægge 15% af produktionen ud til eksterne produktionsselskaber er meget langt fra at blive opfyldt, og det er et problem at markedet således i realiteten består af én kunde. Derfor har Producentforeningen i begyndelsen af 2002 lagt en politisk strategi og taget initiativ til et undersøgelsesarbejde, hvor hovedformålet er at ruste politikerne til, i forbindelse med det kommende medieforlig, at tage stilling til, om en 25% regel efter engelsk inspiration kunne være en model, der kan anvendes i Danmark.

De britiske erfaringer med udlægning af mindst 25% af sendetiden hos BBC, ITV selskaber, Channel 4 og Channel 5 fra 1990 er meget positive. Alle kanaler i Storbritannien anerkender i dag, at uafhængige TV-producenter er mere innovative og leder udviklingen med nye formater og programmer. Samtidigt har entreprisemodellen bag TV2 har været en succes, der har synliggjort mulighederne ved at lade offentligt finansierede TV-stationer koncentrere sig om at være broadcastere og overlade store dele af udvikling og produktion af programmer til en fleksibel og kreativ privat produktionsbranche.

Erfaringerne peger på, at en lignende revidering af DRs strategi med en udlægning af 25% af produktionen til uafhængige producenter vil have en række positive effekter – både erhvervsøkonomisk og kulturpolitisk - og for DR.

Medieforlig

I slutningen af marts 2000 blev der på ganske få dage indgået et smalt medieforlig mellem regeringen, CD og SF. Den nye regering ønsker et nyt medieforlig og det forventes at forhandlingerne går i gang i løbet af foråret. Der er lagt op til et bredt forlig, hvilket jo også har været normen hidtil, og foreningen er allerede i fuld gang med at tage kontakt til samtlige medieordførere for at fremføre foreningens synspunkter.

Allerede inden valget bebudede regeringspartierne, at man ville privatisere TV2 inden 100 dage efter valget. Det ser nu ud til at denne ide er faldet til jorden, hvilket foreningen kun kan være tilfredse med. En privatisering af TV2 er, på trods af enkeltstående gevinster, ikke til fordel for det private produktionsmiljø og foreningen har støttet TV2 i deres "kampagne" mod en privatisering.

Public service begrebet er i forbindelse med medieforliget – igen – til debat, og der har været toner fremme om at rendyrke begrebet på en uheldig måde – nemlig at definere begrebet så stramt, at især DR vil fremstå som en udvidet OBS-udsendelse. Foreningens holdning er naturligvis at public service begrebet, som det er blevet praktiseret gennem de sidste mange år er den rigtigste definition. Det er væsentligt for foreningen at blande sig i den diskussion, også fordi den ovennævnte strategi, hvor vi arbejder for en 25% regel for DR er ligegyldig, hvis DR reduceres til en meget stramt defineret public service station.

Hvis DR også i fremtiden skal sende fuldskala public service TV, skal der satses på både de oplysende og underholdende programmer og sikres en bred dækning blandt danske seere. DR skal være den nationale kulturelle referenceramme gennem en stærk dansk programflade. De i dag ca. 70 private danske producenter kan være med til at producere den danske programflade og med en høj grad af alsidighed.

Standardvilkår

Der er fortsat ikke et afbalanceret forhold når producenter og tv-stationer forhandler de enkelte produktionskontrakter. Rettighedsoverdragelsen bliver mere og mere omfattende – samtidig med at priserne bliver mindre og mindre. Eller mao. Tvstationerne får mere vare for færre penge.

Producentforeningen har overfor begge public service stationer introduceret tanken om at indføre standardvilkår – terms og trade, efter engelsk forbillede. Med store variationer i holdningen fra hhv. TV2 og DR kan man sige – at forslaget ikke er blevet afvist. Der vil blive arbejdet videre herpå i fremtiden.

TV-festival

For anden gang arrangerede Producentforeningen i 2001 tv-festival på Holmen. Allerede den første tv-festival var en succes, og gentagelsen i 2001 viste sig at kunne leve op til forventningerne. Ved den afsluttende Gallafest blev Årets tv-priser uddelt, sammen med Steen Baadsgaardprisen. Prisuddelingen var et svagt punkt under den første tv-festival, men i 2001 blev procedurerne strammet op, med et godt resultat til følge. Tv-festivalen modtog i alt 94 programmer til priserne, og selve prisuddelingen fik en pæn modtagelse i medierne.

Producentforeningen har støttet tvfestival.dk både i 2000 og i 2001, og foreningen vil også fortsat støtte tv-festivalen frem til 2004, hvor det forventes at tv-festivalen kan være selvfinansierende. For at styrke denne proces har bestyrelsen derfor besluttet at tvfestival.dk pr. 1.1.2002 skal skilles ud fra selve foreningen i et selvstændigt selskab, hvor foreningen er repræsenteret i bestyrelsen. Forretningsplanen for tvfestival.dk omfatter,

udover en videreførelse og udvikling af selve festivalen, en udvidelse med program- og leverandørmarked.

Tvfestival.dk 2002 finder sted 29. – 31. august 2002. Yderligere oplysninger på www.tvfestival.dk

CEPI – de europæiske TV-producenters forening

CEPI er oprindeligt paraplyorganisation for de europæiske Tvproducentorganisationer, men i takt med at markedet er blevet mere flydende, at producenter arbejder på tværs af områderne – og ikke mindst i en konstatering af tv-producenter og filmproducenter har flere og flere fælles interesser, er CEPIs agenda blevet udvidet til i en vis udstrækning at overlape til filmområdet.

Hovedoverskrifterne i CEPIs arbejde det seneste års tid har været:

- 1) Vilkår og administration af MEDIA+
 - a. CEPI har indsamlet erfaringer fra hele Europa om administrationen af MEDIA+-programmerne, herunder særligt slatefunding. Man kan meget hurtigt konstatere at systemet er ekstremt bureaukratisk, og i lange perioder har medlemsorganisationerne måtte advare produktionsselskaberne om at ansøgning om slatefunding vil medføre at der skal afsættes betragtelige ressourcer til efterfølgende administration.
 - b. Erfaringerne er blevet overbragt til MEDIA-kontoret i Brussel, og det er vores opfattelse at der er sket mindre forbedringer af systemet.
- 2) Tilbagebetaling af støtte fra det gamle MEDIA 1
 - a. Flere producenter, i DK såvel som i Europa oplevede i det forløbne år, at MEDIA påbegyndte inddrivelsen af støtte/lån fra det gamle MEDIA1-program. Inddrivelsen var blevet overladt til et "revisionsfirma" i Brussel, der havde meget lidt forståelse for økonomien i film- og tvprojekter støttet af MEDIA 1, og metoderne som dette kontor anvendte skal ses i lyset af at hele EU-systemet har fået en panisk angst for at blive anklaget for "misbrug af EU-midler". I skrivende stund er der en række principielle sager i DK såvel som resten af Europa, som det overvejes at køre sager på. Alle producenter der har modtaget støtte (lån) under MEDIA 1 skal være opmærksom på, at der kan komme et tilbagebetalingskrav.
- 3) Revision af direktivet TV uden Grænser.
 - a. TWF-direktivet har en stor – symbolsk – betydning for producentindustrien, og tvstationernes anvendelse af uafhængige produktionsselskaber. Direktivet opstiller regler om at tvstationerne minimum skal købe 10% hos uafhængige producenter – og begrebet uafhængige producenter er bl.a. defineret ud fra at producenten har fri ret til selv at vælge personale, faciliteter og internationalt distributionskontor. Herudover skal rettighederne til programmerne gå tilbage til produktionsselskabet efter en periode for at produktionen kan blive anset som uafhængig.
 - b. 10% er ikke særligt meget, og en række af definitionerne er så vage og løst formuleret at TWFs betydning for industrien er beskeden.
 - c. Det er derfor CEPIs klare mål at få en højere kvote med mere klare definitioner. Dette mål arbejdes der på i skarp konkurrence med EBU, public servicestationernes europæiske organisation.

Overenskomster; TV

DJ og FAF

Overenskomsterne på området har ikke været forhandlet i det foregående år, men står overfor nyforhandling i foråret 2002.

Der har været enkelte konkrete sager, hvoraf en enkelt er gået til faglig voldgift som principiel. Sagen drejer sig om hvorvidt man har ret til rådigheds-/genetillæg i en periode hvor man er fritstillet fra jobbet.

Dansk Skuespillerforbund

I det foregående år har der været forhandlet en fornyelse af TV-fiktionsoverenskomsten med DSF. Forhandlingerne pågår stadig.

Hovedtemaerne er:

- Der er foreløbigt opnået enighed om ansættelse på månedsgage, således at man kan vælge ansættelses på dagsgage, rollegage eller månedsgage.
- En fuldstændig rettighedsoverdragelse, hvor der for en del af udnyttelserne på forhånd er aftalt betalingsvilkår, og øvrige udnyttelser er clearet.
- DSF har i den forbindelse krævet at videoudnyttelse skal betales med en royalty beregnet af udsalgsprisen i detalj. Dette har foreningen afvist, og det er i skrivende stund ikke sikkert hvad resultatet på dette punkt bliver.
- Der er forhandlet en løsning på streaming på internet – men en løsning hvor TV2 har reageret med trusler om boykot af foreningens medlemmer hvis forhandlingsresultatet bliver det endelige resultat. Det skal vi kigge på (naturligvis).

Dansk Artistforbund

Der har været en række møder med DAF om Tvoverenskomsten, der er fra 1988. Mange producenter har oplevet problemer med DAF når de agerer som agenter for deres medlemmer, og i detaljen medvirker til at forhandle de individuelle kontrakter.

Samtidig har DAF på en række seriemagasinprogrammer medvirket til aftaler hvor producenten kan anvende musikbands som faste, korte indslag i programmet.

Endvidere er det ikke helt klart hvilke grupper af medvirkende DAF organiserer – særligt er grænsefladen over til Dansk Musikerforbund uklare.

Samlet set er Producentforeningen stadig i overvejelse om det fremtidige overenskomstforhold med DAF.

Spillefilm:

Har været en lang sej kamp op ad bakke for at skabe bedre vilkår for spillefilmproducenterne, der på trods af stor kunstnerisk succes, har måttet leve med en økonomisk virkelighed der gør det at være spillefilmproducent af danske film til det danske marked til en høj-risiko-forretning.

DR og TV2's engagement, volumen og ikke mindst individuelle vilkår; DFIs støttevilkår og ikke mindst lyst og evne til at indse spillefilmens økonomiske problemstillinger; lønnavnerne på mesterfunktioner og visse stjerneskuespillere; betaling af royalties – er alt sammen problemstillinger som foreningen tager i betragtning i den samlede strategi for spillefilm. Hertil kommer arbejdet for at finde nye finansieringskilder til Dansk Film.

Foreningens mistillidsbårne forhold til DFIs direktion blev ændret da foreningen før sommeren offentliggjorde PLS-rapporten om økonomien i dansk film. DFIs direktion gav udtryk for fælles holdning med foreningen til spørgsmålet om at hæve loftet på 60/40-ordningen især, og til den økonomiske situation generelt. PLS-rapporten fik dog umiddelbart en kort levetid, da den daværende minister dagen efter afviste ethvert tiltag til at ændre på 60/40-loftet.

Men dialogen med DFI var igangssat, og der har siden været afholdt 14 møder med DFI (ifølge sekretariatets mødekalender), hvor temaerne har været:

- 60/40-loftet
- Tvstationernes engagement
- Støttevilkår generelt
- Økonomianalyse (opfølgning på Stenderup-analysen)
- Finanslov 2002/2003

- Handlingsplan 2003 => 2007

Dialogen med DFI har foreløbig ført til

- En forhøjelse af administrationsprocenten (omend DFI har ændret holdning til definitionen af hvad administrationsvederlaget indeholder)
- En forbedring af tilbagebetalingsvilkårene
- Konsensus mellem DFI og foreningen om at argumentere for en forøgelse af tilskudsbevillingen til dansk film fra finanslov 2003.

Det videre arbejde på spillefilmområdet vil tage udgangspunkt i samme problemstillinger og således koncentrere sig om at få optimale betingelser ud af

- Det kommende filmforlig
- Det kommende medieforlig
- Finanslov 2003

Regionale filmfonde

Foreningen har også i det forgangne år været meget aktiv i forbindelse med etableringen af en regional filmfond på Sydfyn, og det ser nu ud til at fonden med Erik Crone ved roret kan begynde sine aktiviteter således at de første film kan optage i området i løbet af sommeren 2002.

Viljen fra de 9 kommuner har været meget stor, men projektet lå noget underdrejet i en periode pga. uklarheder omkring EU-juraen.

I den forbindelse skal Erhvervsministeriet roses meget, da man fra ministeriets side i meget vid udstrækning har stået til rådighed for kommunerne med råd og vejledning.

I forlængelse af den Kultur- og Erhvervspolitiske redegørelse, nedsatte Erhvervsministeren og Kulturministeren i den tidligere regering en såkaldt "Taskforce for Regionale Filmfonde", der skal indsamle viden og erfaringer omkring etableringen af filmfonde til brug for andre regioner. Taskforcen har været "hostet" af Erhvervsministeriet, og Producentforeningen har været repræsenteret i udvalget.

Taskforcens arbejde forventes at kunne bruges til igangsættelse af nye regionale initiativer.

Overenskomster; Spillefilm

I medlemskredsen har der været stor debat om foreningens overenskomster, og hvordan branchens løn- og ansættelsesforhold indvirker (negativt) på spillefilmens økonomiske situation.

I januar holdt spillefilmgruppen et seminar (Hvedholm-seminaret), hvor man koncentreret diskuterede grundprincipperne for foreningens overenskomster (se særskilt referat).

Efter inspiration fra Danske Dagblades Forening, blev det endvidere aftalt at indføre en lønindberetning for en række FAF-funktioner for bedre at være i stand til at styre løndannelsen på området. Indberetningssystemet er iværksat, men mangler fortsat indberetninger for et tilpas antal film til der kan offentliggøres statistiske tal.

Dagbladsarbejdsgivernes erfaringer med lønindberetninger er så gode, at det bør overvejes at indføre tilsvarende system på flere produktionsområder i foreningen.

Generelt kan man sige at branchens situation har medført et større behov for at prøve grænserne af for overenskomsternes rækkevidde. Sekretariatet bliver dagligt præsenteret for principielle spørgsmål, og en lang række af disse bliver vurderet som værende bæredygtige inden for de gældende overenskomster og bliver båret videre – i yderste konsekvens med en faglig voldgift til følge (foreningen har stadig den første voldgiftssag til gode – men 3-4 stykker er under forberedelse).

Men det betyder også at producenternes og foreningens modparter bliver mere aggressive i deres fortolkninger og administration af overenskomsterne – og alt i alt medfører det mere arbejde i foreningerne – både for politikerne og for sekretariaterne.

Det er derfor oplagt – som spillefilmgruppen har gjort på Hvedholm-seminaret – at se på nye grundprincipper når overenskomsterne skal nyforhandles.

FAF:

Året har "kun" bragt en midtvejsforhandling af spillefilmoverenskomsten med FAF – en forhandling hvor der principielt kun skulle drøftes regulering af lønsatserne.

Da FAF også ønskede at drøfte indførelsen af en barselsfond, prøvede foreningen i den forbindelse at få bedre vilkår for udnyttelsen af still-fotografernes materiale.

Af de – mange - sager som foreningen behandler om FAF'ere på spillefilmområdet, er stillfotograferne absolut i overtal.

Udnyttelse af stillmateriale på CD-rom, i bøger om filmen mmm.; stillfotograferne og bemandingsreglerne giver konstant anledning til sager, men det var ikke muligt at få en tilfredsstillende løsning ifbm. midtvejsforhandlingerne. I stedet valgte forhandlingsudvalget derfor at udskyde en ordentlig løsning til de ordinære overenskomstforhandlinger i 2003.

DSF:

Spillefilmoverenskomsten har ikke været forhandlet i det foregående år – men en række af overenskomststafsnittets indledende betragtninger er gældende for spillefilmoverenskomsten med DSF.

Kort- og dokumentarfilm:

I modsætning til spillefilmen er kort- og dokumentarfilmens overlevelse som genre betinget af en meget bevidst overlevelsesstrategi og en vision, der udmønter sig i handling. Områdets overlevelse er afhængig af en signifikant distribution, som ikke nødvendigvis eksisterer uden at blive varetaget hele tiden.

Producentforeningen har hos DFI efterlyst en vision for området. Visionen skal handle om overlevelse på to områder:

- 1. distribution/kulturel forpligtelse/kundeinteresser
- 2. produktionsstrategier/vilkår/økonomi.

Der er en dialog i gang med DFI om både visioner og om vilkår.

Det er et problem i forhold til distributionen af dokumentarfilm, at loven definerer området som værende "levende billeder af enhver art uanset optagelses- og forevisningsform, herunder fotografiske film og videogrammer, bortset fra TV-udsendelser."

Samtidig er det sådan, at den distributionsform, som når ud til de fleste mennesker, og som er den mest synlige er TV, og at ca. 60% af filmene bliver til med TV-støtte.

Som TV ser ud lige nu, er det imidlertid stadig sværere at få TV-interesse til den form for dokumentarfilm, der traditionelt har været DFI's kerneområde - den fuldfede, dybdegående, dokumentarfilm, der bliver til over lang tid.

Økonomien fra TV-stationernes side tenderer samtidig mod en stadig faldende minutpris (ved udbud f.eks. 150.000-200.000 for 25 min. eller temaaften på DR2, 3 timer kr. 290.000). Disse priser er i sig selv prohibitive for den anderledes arbejdsform, der hidtil har karakteriseret den "fuldfede" dokumentarfilm frem for TV-reportagen.

Man kan tænke sig, at hvis DFI fastholder sin kurs med de "traditionelle" film, at man så i yderste konsekvens mister TV som samarbejdspartner, og man kan tænke sig, at hvis man i stadig højere grad imødekommer TV tendenserne, at man så får et bibliotek med meget

kort levetid, eller en filmsamling, der netop ikke repræsenterer et alternativ til TV og derfor ikke berettiger til en egen distribution, opfylder en kulturelt forpligtelse - eller et politisk alibi, om man vil.

Endelig er der brugerne - skoler osv. - skal man fastholde dem, skal man også sørge for at der er film til dem.

Filmkontakt Nord

Producentforeningen har siden 2000 fungeret som sekretariat for Filmkontakt Nord's danske referencegruppe. FkN har gennem året været gennem adskillige kriser, der dog forhåbentlig er ved at være overstået. Direktør gennem mange år, Kjerstin Hagerup, fratrådte sommeren 2001 og næsten samtidig blev det klart, at FkN havde store problemer med finansieringen. Nordisk Ministerråd iværksatte i efteråret et evalueringsprojekt af FkN for at vurdere organisationens berettigelse og mulige fremtidige struktur.

Der er nu ansat en ny direktør – Karolina Lidin – som branchen generelt har tillid til kan skabe ro omkring FkN.

Finansieringsproblemerne udsprang af, at tilskuddene til FkN – fra de nordiske filminstitutioner, kulturministerier og Nordisk Ministerråd – ikke var blevet reguleret gennem en årrække. De respektive tilskudsgivere har siden stort set over hele linien tilkendegivet at man var indstillet på at regulere støtten fremover, men dette afhang naturligvis af evalueringsrapportens indhold.

Og i november kom så NMR's evalueringsrapport, der skitserede to mulige alternativer for FkN's fremtid: en fortsættelse af FkN stort set som hidtil, eller en model, hvor FkN's kerneområde bliver varetaget af filminstitutionerne og hvor FkN fortsætter som arrangør af Nordisk Panorama. Producentforeningen har på linie med de fleste øvrige producentforeninger og andre interessenter tilkendegivet, at vi vil foretrække det første alternativ.

Novellefilm

Novellefilm nyder stor støtte fra foreningen som værende det sted hvor de unge talenter kan prøves af – og hvor de erfarne talenter kan prøve nye retninger af inden for budgetter der har en hensigtsmæssig størrelse. Novellefilm er således en fornuftig støtte til foreningens grundpolitik om at talentudvikling sker bedst i branchen.

2001 var et turbulent år for Novellefilm på mange måder.

Senest var Novellefilm i fare for at blive omfattet af Regeringens nedlæggelse af råd og nævn, hvilket dog (sandsynligvis til dels pga foreningens lobbyaktiviteter) endte med at Novellefilm bliver lagt ind under DFI fra og med 2003.

Novellefilm har også arbejdet på ændringer i støttevilkårene, ændringer af en karakter hvor foreningens novellefilmudvalg (Kim Magnusson, Lise Lense Møller, Nina Crone) har måtte have mange møder for at få disse udformet på en så hensigtsmæssig måde som mulig. Også i Novellefilm mærker man tendensen til at Tvstationerne ønsker flere og flere rettigheder - og en af de store diskussioner gik på mulighederne for at få overdraget internetrettigheder.

2 år har Novellefilmoverenskomsten nu været på vej – en overenskomst hvor Producentforeningen indgår en fællesoverenskomst med Skuespillerne, Instruktørerne og Dramatikerne – med et system hvor Tvstationerne får lige så mange visninger som der kan indeholdes inden for 800.000 seere.

Først meldte DR ud, at de under ingen omstændigheder kunne acceptere en overenskomst hvor det bærende princip er seertal. Et synspunkt DR senere forlod igen.

Så meldte Filminstruktørerne ud, at de ikke kunne acceptere en overenskomst der åbnede mulighed for reklameafbrydelser – efter at have forsøgt at argumentere for at reklameafbrydelser er en del af virkelighedens verden og at reklameafbrydelser nok ikke vil blive aktuelt på novellefilm – længden taget i betragtning, indgik foreningen et kompromis,

der forbyder reklameafbrydelser i de nordiske lande; en bestemmelse der dog kan tages op til revision igen såfremt Tvstationernes markedsforhold ændrer sig.

Således ligger der et forhandlingsresultat – der er skrevet under af næsten alle parterne. Og nu melder TV2 ud, at såfremt der bliver indgået nogen overenskomst der på nogen som helst måde forbyder reklameafbrydelser – så trækker TV2 sig ud af Novellefilm! Situationen er i skrivende stund uafklaret.

Overenskomster; Kort- og dokumentarfilm

Der har ikke været nogen overenskomstforhandlinger på KD-området i det forgangne år (se dog under Novellefilm).

Reklamefilm:

Reklamefilmproducenternes marked er stærkt truet af reklamebureauernes egne produktionsselskaber, in-house selskaberne, og foreningen har gennem flere år diskuteret den bedste måde at dæmme op for in-house produktionen, uden samtidig at sætte det generelt gode samarbejde med bureauerne over styr.

I løbet af 2001 modtog foreningen så en henvendelse fra Dansk Annoncørforening om et fælles seminar for både producenter, bureauer og annoncører. Den lille forening FRF – Foreningen til Reklamefilmens Fremme – som blev etableret i 1996 og som siden har levet et meget stille liv, blev genoplivet til dette formål, og FRF bevilgede midler til et seminar for i alt 30 toneangivende repræsentanter for de tre parter. Seminaret blev afholdt i begyndelsen af november 2001.

Udgangspunktet for seminaret var at de tre parter i en reklamefilmproduktion – annoncør, bureau og producent – ikke udnytter hinandens kompetencer optimalt. Kompetencer, risikovillighed, proces, samarbejde og produktudvikling var de fem temaer, som seminaret tog udgangspunkt i. Resultatet af seminaret foreligger først om et halvt til et helt år, idet de involverede har forpligtet sig til at arbejde videre med problemstillingerne og i første omgang frem til marts 2002 fremkomme med konkrete og håndterbare forslag til, hvordan branchen træder ind i en ny virkelighed.

Det efterfølgende arbejde med temaerne begynder hos deltagerne i seminaret, men tanken er at opgaven i løbet af de kommende uger spredes til hele branchen. I menuen foroven findes de temaer, som der allerede nu arbejdes videre med – og under "forslag/debat" er der mulighed for at komme med indlæg til eksisterende temaer eller at foreslå nye temaer.

Den 7. marts 2002 mødtes branchen igen til et foreløbigt opsamlingsmøde, hvor resultaterne af efterårets og vinterens arbejde evalueres. Yderligere oplysninger på www.frf.dk

Interaktive medier

Foreningens navneskift ved sidste generalforsamling var markeringen af, at Producentforeningen organiserer alle indholds-producenter, ikke kun producenter af film og tv. I det forløbne år har sekretariatet blandt andet haft diskussioner med "konkurrenten" på området, IT Brancheorganisationen, som for en del computerspilproducenter er et alternativ til Producentforeningen. Et muligt samarbejde mellem de to foreninger viste sig ikke at være til fordel for nogen af parterne, og derfor fortsætter Producentforeningen med at søge at organisere de pågældende producenter på egen hånd.

Foreningen ønsker at organisere alle IA-producenterne – spilproducenter, webbureauer, interaktive tv-producenter m.fl. Bestyrelsen har accepteret at optage disse producenter vederlagsfrit i en periode.

Aktiviteterne inden for området er/bliver:

- udarbejdelse af politikker på området – det være sig andel i blankmedieafgifter, etablering af støtteordninger og etablering af relevante uddannelser.
- udtalelser på området

- en international profil ved at indlede et samarbejde med relevante internationale organisationer
- individuel rådgivning af de medlemmer der arbejder på området.

Dubbingoverenskomst:

Producentforeningen har gennem flere år haft en fællesoverenskomst med Dansk Artistforbund og Fdansk Skuespillerforbund om dubbing af udenlandsk indkøbte tegnefilm.

Foreningen opsagde overenskomsten i foråret – og meldte samtidig ud, at vi ikke længere ønskede en dubbingoverenskomst med DAF, da det altovervejende er medlemmer af DSF der foretager dubbingarbejde.

Til vores store overraskelse kom DSF til forhandlingsbordet med et krav om en forhøjelse af honorarerne med 20%. De store kunder, dvs. TV2, Disney og Warner afviste at der var økonomi til at dække en så stor omkostningsstigning, hvorfor at foreningen blankt afviste kravet.

Et forsøg fra foreningens side om et forslag til en helt ny honorarstruktur, blev afvist af DSF der ikke engang ville mødes og drøfte forslaget.

Resultatet er, at der siden den 1.2. 2002 har været konflikt på området. DSF har dog valgt ikke at lægge det op som en "normal" konflikt hvor lønmodtagere og arbejdsgivere lægger arm om hvem der er stærkest, men at meddele en blokade overfor foreningens medlemmer.

Blokade er måske så meget sagt, indholdet af blokaden går ud på, at DSF mener at kunne pålægge foreningens medlemmer at man kun må indgå kontakter med medlemmer af DSF på de vilkår som DSF har dikteret. Det er DSFs opfattelse at såfremt medlemmer af foreningen indgår aftaler på andre vilkår – så er disse retsligt ugyldige.

Efter nøje at have overvejet og undersøgt det juridiske i denne udmelding, har vi meddelt DSF at vi ikke accepterer deres synspunkt. Vi er endda parat til at tage en principiel retssag herom.

Såfremt DSF måtte have ret i at de kan diktere kontraktvilkår i en konfliktsituation, så har konflikten på dubbingområdet stor principiel betydning for alle områder – og ikke bare på skuespillerområdet. Eksempelvis vil en uenighed med skuespillerne om hvilke royaltyp principper der skal være gældende, kunne resultere i at DSF blot meddele medlemmerne en standardkontrakt som medlemmerne skal følge.

Producentforeningen vil bruge alle nødvendig midler til at få afvist DSFs synspunkt – der ikke må forveksles med at DSFs medlemmer i en overenskomstfri periode selvfølgelig internt kan vedtage en kollegial aftale om at man kun vil tage arbejde hos en producent på nærmere beskrevne vilkår. Dette er traditionel arbejdskamp.

Oversigt over overenskomster

modpart	område	udløb/varsel
DDF	kort- og dokumentarfilm	er udløbet
DDF	spillefilm	6 mdr. varsel til et kalenderårs udgang
FAF	kort- og dokumentarfilm	3 mdr. varsel til en 31. marts, tidligst 31.03.2002
FAF	spillefilm	tre mdr. varsel til en 31. december, tidligst 31.12.2003 midtvejsforhandlinger (om løn) begyndes senest 31. august 2001
FAF	tv, video mv. ansatte	tre mdr. varsel til udgangen af en måned, tidligst 30. juni 2002.
FAF	tv, video, mv. freelancere	do.
DSF og DAF	dubbing	opsagt og udløbet, men forlænget indtil 31.10.01
DSF	reklamefilm	seks mdr. varsel til en måneds udgang, tidligst til udløb 31. december 2001
DSF	spillefilm	tre måneders varsel til en måneds udgang, tidligst 31. december 2003, regulering af satser 31.12.01
DSF, FAF, DF	novellefilm	tre måneders varsel til en måneds udgang, tidligst 31. december 2003.
DSF	efter eget indhold alt, undtagen spillefilm	seks måneders varsel til en 1. maj, tidligst i 1990 (!)
DSF	tv	tre mdr. varsel til en måneds udgang, tidligst 28.02.99
DAF	reklamefilm	seks måneders varsel til en 1. september, tidligst 1997
DAF	film og tv	seks måneders varsel til udløb en 1. august, tidligst i 1990
komponisterne	bestillingsmusik	seks måneders varsel, ingen yderligere regler
NCB	lydfæstning	hæftes som forsøg fast på ovenst., i ø. seks mdr. varsel
DJ	tv – ansatte	tre mdr. varsel til udgangen af en måned, tidligst 30. juni 2002.
DJ	tv – freelance	tre mdr. varsel til udgangen af en måned, tidligst 30. juni 2002.

Uddannelsespolitik

Filmarbejderuddannelsen

Filmarbejderuddannelsen blev igangsat i 2000 og det første hold elever har nu gennemført første skoleperiode samt en praktikperiode. Der har været store problemer under specielt første skoleperiode, og Producentforeningen har været yderst kritisk over for Københavns Tekniske Skoles måde at håndtere denne nye uddannelse. Op til starten på anden skoleperiode var foreningen derfor yderst forbeholden over for skolens udmeldinger, og foreningen var rustet til om nødvendigt at iværksætte nødforanstaltninger for at sikre elevernes fortsatte uddannelse. Der er dog tegn på, at situationen er ved at bedres.

Produktionshøjskolen i Svendborg – volontørordning

Med etableringen af Film Fyn forventer foreningen at flere filmproduktioner kommer til at foregå på Sydfoyn, og der kan derfor opstå et behov for lokal arbejdskraft.

Producentforeningen har derfor indgået en samarbejdsaftale med Produktionshøjskolen i Svendborg – med underafdelingen Mediefronten – om en volontørordning for skolens elever. Ordningen etableres – set fra Producentforeningens side - for at opkvalificere et antal unge mennesker til at kunne indgå i en filmproduktion på absolut assistent-assistent-niveau, og det er meningen at skolens elever følger en spillefilmproduktion i København i 6-8 uger. Al anden undervisning varetages af skolen i Svendborg.

Producentrettigheder; COPY DAN, FILMRET

For aktiviteterne på området henvises til FILMRETs beretning udgivet ifbm. årsmødet november 2001.

FILMRET	Rene Szczyrbak (fmd.)
	Kim Magnusson
	Peter Bech
CAB	Karsten Lindegaard (fmd.); udtrådt og Klaus Hansen er ny formand.
	Nina Crone
	Klaus Hansen
	René Szczyrbak, indtrådt
Filmkopi	Mona Jensen (fmd.)
	Anders Berggreen, udtrådt
	Erik Crone, indtrådt
COPY DAN AVU Kopier	Klaus Hansen (fmd.)
	Lars Halgreen
COPY DAN Kabel TV	Johan Schlüter
	Nina Crone
	Klaus Hansen
	Per Neumann
COPY DAN Blankbånd	Johan Schlüter
	Per Neumann

CFP-E

Som sekretariat for CFP-E, Commercial Film Producers of Europe, er hovedaktiviteten fortsat Young Director Award, der afholdes hvert år i juni. Konkurrencen er gennem de tre forløbne år vokset voldsomt og havde således i 2001 500 bidrag. Young Director Award finansieres primært gennem sponsorbidrag.

Andre europæiske initiativer på reklamefilmområdet: CFP-E har gennem nogen tid ønsket at indgå en aftale om internetrettigheder for skuespillere med den internationale skuespillerorganisation FIA. Da FIA er tæt forbundet til den engelske organisation Equity, og da Equity og den engelske producentorganisation er i løbende konflikt kan det dog være vanskeligt at opnå en aftale.

Det forsøges desuden at gentage det danske initiativ med øget dialog mellem producenter, bureauer og annoncører på europæisk plan. Flere andre lande har, som Danmark, haft succes med noget sådant. Yderligere oplysninger på www.cfp-e.com

Organisatorisk:

Bestyrelse:

Bestyrelsen i Producentforeningen har i perioden bestået af:

Erik Crone, formand	spillefilm
René Szczyrbak, næstformand	tv
Niels Severin	tv
Kim Magnusson	spillefilm
Lise Lense-Møller	kort- og dokumentarfilm
Chris Mottes	nye medier
Jørn Kjær Nielsen	reklame & corporate
Ulrik Bolt (suppl.)	kort- og dokumentarfilm
Peter Bech (suppl.)	nye medier
Peter Aalbæk Jensen (suppl.)	spillefilm
Thomas Heurlin (suppl.)	tv
Rasmus Ejlers (suppl.)	reklame & corporate

Erik Crone udtrådte af bestyrelsen pr. 1.11.01 og bestyrelsen valgte derefter Kim Magnusson som formand for foreningen frem til den ordinære generalforsamling.

Da fusionsaftalen mellem Producenterne og Foreningen af Danske Spillefilmproducenter udløber med den ordinære generalforsamling 2002, er hele bestyrelsen på valg. Der skal ifølge vedtægterne vælges 1 repræsentant for hver produktionskategori, dog 2 repræsentanter for hhv. spillefilm og tv, samt en suppleant for hver kategori. I alt 12 medlemmer+suppleanter.

Medlemmer

Der er i 2001 kommet 10 nye medlemmer:

- L & B Video (pr. 01.01.01)
- Palladium A/S (pr. 01.01.01)
- Fridthjof Film ApS (pr. 01.01.01)
- FilmPeople (pr. 01.02.01)
- Servé Produktion (pr. 01.03.01)
- Rambling Rose Film (pr. 01.04.01)
- Raket Film Aps (pr. 01.04.01)
- Tjubang Film (pr. 01.05.01)
- Take-Away Film (pr. 15.11.01)
- Field Production (pr. 07.12.01)

Der er i 2001 udmeldt 5 medlemmer af foreningen:

- Pinguin (pr. 31.03.01)
- Ernest Film (pr. 31.03.01)
- Angel Arena (pr. 30.06.01)
- Atlas Film (pr. 30.06.01)
- Delta TV (pr. 31.12.01)

Producentforeningen har pr. 22.2.02 i alt 77 medlemmer.

